

[Thorkil Kristensen.]

Rimelighed i, at det offentlige betaler, kan jeg ikke sige noget om, fordi, som jeg sagde, de Oplysninger, vi har baade om Behov og Kontingentforhøjelser, er saa overfladiske; men det er givet, at det Behov, der herefter bliver tilbage, bliver meget, meget væsentligt mindre end det Beløb, der fremkommer, naar man lægger Idrætsorganisationernes Behov sammen. Naar man nu tager i Betragtning, at Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, hvis der bliver tippet i det Omfang, som man har gættet paa, vil indbringe meget store Beløb, Beløb, der, saa vidt jeg kan skønne, er overflødig store i Forhold til de Beløb, jeg her har gjort Rede for, naar man ydermere tager i Betragtning, at Lovforslagets Gennemførelse vil medføre meget store Startudgifter og meget store Driftsudgifter, maa jeg finde, at der efter de Oplysninger, vi her har faaet, ikke mere er noget rimeligt Forhold mellem de samfundsmæssige Omkostninger til Start og Drift, som Tipningsforslagets Gennemførelse vilde medføre, og det Behov, som det er nødvendigt at tilfredsstille ved Hjælp af Tipningens Midler.

Jeg skal endelig for det tredje anføre endnu et Resultat, der for mig fremstod som noget væsentligt ved Udvalgsforhandlingernes Afslutning, nemlig dette, at det har vist sig, at Meningerne om Tipning baade af principielle og af andre Grunde er meget stærkt delte her i Landet, ogsaa blandt Idrættens egne Udøvere. Jeg fremhæver udtrykkeligt dette sidste, som jo i øvrigt er dokumenteret gennem en Række af de Henvendelser, Udvalget har modtaget, og som er aftrykt som Bilag til Betænkningen. Jeg fremhæver det, fordi et andet af de Momenter, der i Fjor fik mig til at fremsætte Tipningsforslaget, var dette, at det kom til at staa for mig efter de Henvendelser, jeg dengang modtog, som et stærkt Ønske, næsten Krav fra Idrætten selv, og jeg mente da, at man maatte tage stærkt Hensyn til de Ønsker, der fremkom fra de Folk, som var direkte interesserede i Sagen. Jeg er nu blevet klar over, at de Henvendelser, jeg fik i Fjor, fortrinsvis kom fra den ene Side af Idrættens Udøvere, fra dem, der var positivt interesserede, medens derimod de negativt interesserede havde været mere tavse i Fjor. De har imidlertid nu faaet Mæle i større Omfang, og det er endogsaa kommet dertil, at flere Idrætsfolk har erklæret, ogsaa i Henvendelser til Udvalget, at de af principielle Grunde

ikke mente at kunne modtage Midler fra Tipning.

Af de tre Grunde, jeg her har nævnt, mener jeg og de Medlemmer af Udvalget, som har stillet det under Nr. 3 opførte Ændringsforslag, at det ikke vil være rimeligt at gennemføre Tipningsforslaget, men at det vil være rimeligt at søge de Behov, som man mener Idrætten har, dækket gennem et direkte Statstilskud. Jeg skal senere gøre nærmere Rede for vort Forslags Indhold. Men jeg skal, inden jeg gaar videre, fremhæve, at naar jeg er naaet til dette Resultat, og naar flere er naaet til det samme Resultat under Udvalgets Overvejelser, er det paa Grund af de Oplysninger, som jeg her har nævnt, om Idrættens Behov, om Kontingenterne og om Stemningen blandt Idrættens egne Udøvere. Det maa erkendes, at der burde have foreligget flere Oplysninger om disse Ting, før jeg fremsatte Lovforslaget første Gang i Fjor. Udvalgsbehandlingen i Aar har vist, at de Oplysninger, der dengang stod til min Raadighed, ikke har været tilstrækkelige. De Undersøgelser, der har været foretaget forud for Lovforslagets Fremsættelse i Foraaret 1947, har ikke været tilstrækkeligt dybtgaaende og omfattende; det kan man se efter de Oplysninger, vi har faaet i det nedsatte Udvalg. Ansvarer for, at disse Ting ikke var tilstrækkeligt kulegravet i Fjor, er naturligvis mit, og jeg beder det høje Ting modtage en Undskyldning herfor. Imidlertid viser jo det, der her er sket, Værdien af en indgaaende Behandling af en Sag fra Rigsdagens Side; det viser, at det har Værdi, at en Sag bliver drøftet indgaaende i et Udvalg, at der til dette Udvalg kan komme Deputationer, der fremsætter de forskellige Synspunkter. Det viser Værdien af, at en Sag ligger fremme til offentlig Debat i lang Tid. Det er derfor efter min Mening ud fra demokratiske Synspunkter tilfredsstillende, at man paa denne Maade faar konstateret, at Rigsdagen gennem sit Arbejde med en Sag virkelig kan bidrage til at faa den frem i større Klarhed.

Konklusionen af mine Overvejelser bliver altsaa den, at det i Betragtning af de Oplysninger, jeg har gjort Rede for, ikke vil være rimeligt at sætte det store og stærkt omstridte Apparat i Scene, som Tipningen er, til Dækning af de formentlig relativt beskedne Behov, der bliver tilbage, naar de rimelige Kontingentforhøjelser er gennemført. Vi, Flertallet af Venstres Udvalgsmedlemmer, har derfor stillet det Ændringsforslag, at man skal erstatte Tip-